

Сини, ведри небеса,
Слънце топло и роса.

Гоня хали мразовити,
Вия пѣсни гласовити;
На априлъ и мѣсецъ май
Хубостъта имъ кой не знай?!

Дѣца — хоръ :

Хубавице, тебъ те слави
И небето и земята:
Славей химни тебе пѣе,
Тебъ покланятъ се цвѣтята!

Водоскоцитъ балкански,
И рѣкичкитъ пѣнливи
И зефира тихъ, приятенъ
Пѣсни пѣятъ тебъ звѣнливи!

Тебъ покланяме се ние —
Ние малкитъ дѣчица,
Че въ свѣта по хубостъ ти си
На царицитъ — царица!

Пролѣтъта се сладко усмихва, като обсипва всички съ цвѣте. Завѣсата бавно пада.

